

Tóku ikki av lægsta boði

Óheiðurligt og óreiðiligt

-ikki at taka av lægsta boði sigur Arnstein Niclasen, limur í stýrinum fyri Listaskálan. Hann ivast ikki í, at hetta fær fylgjur

Herfyri vóru tilboðini upp á arbeiði at um- og útbýggja Listaskálan á Gundadali, latin upp. Sjey byggifeløg vóru boðin at vera við at bjóða, og øll góvu tey boð.

Lægst var Kanjon úr

Klaksvík, og næst kom Byggifelagið G. Waagstein í Havn. Samlaða tilboðið er um tíggu milliónir. Waagstein lá 16.000 krónur oman fyri Kanjon.

Eftir sjálva licitátiónina viðgjördu J. P. Gregoriu-

sen, arkitektur og Landsbyggifelagið, sum hevur projekterað, tilboðini, og mæltu síðani stýrinum fyri Listaskálan til at taka av lægsta tilboði.

Men hesum ráðum hevur stýrið ikki lurtað eftir.

Útvarpið visti at siga frá, at stýrið hevði gjørt av, at taka av næstlægstu tilboði, sum kom frá Byggifelagnum G. Waagstein. Avgerðin í nevndini var tó ikki einmæld.

Arnstein Niclasen, sum

umboðar býráðið í Havn í stýrinum, mótmælti avgerðini.

Hann finst harðliga at avgerðini, sum hann kallar bæði óheiðurliga og óreiðiliga ikki at taka av lægsta boði.

Arnstein Niclasen sigur, at tá byggifeløg verða innboðin til at bjóða merkir hetta, at øll tey innbodu frammanundan vera hildin at kunna gera arbeiði, og øll bjóða á jøvnum fæti. Tí eigur ein av prinsipiellum orsøkum at taka av lægsta tilboði.

Vit hava frætt, at orsøkin til, at stýrið hevur valt Waagstein fram um Kanjon er, at hetta var fyri at geva einum felag í Havn arbeiði. Millum annað tí fírhavnar Býráð eisini hevur verið við til at stuðla byggingini.

Arnstein Niclasen, býráðslimur í Havn og limur í stýrinum fyri Listaskálan kallar avgerðina hjá stýrinum fyri óheiðurliga og óreiðiliga

Fær helst avleiðingar

Arnstein Niclasen roknar við, at hendan avgerðin í stýrinum fer at fáa avleiðingar. Roknast kann við, at landsstýrið, sum hevur játtað hálvaðru millión í stuðli um árið næstu trý árin, ikki fer at góðtaka eina tilfíka framgerð. Hann roknar eisini við, at tingmenn uttan fyri Havnina fara at nema við ein tilfíkan prinsipiellari spurning nú figgarlógin kemur til viðgerðar í næstu viku.

Arnstein Niclasen heldur eisini ein møguleika vera fyri, at Meistarafelagið fer at taka spurningin upp.

Beint áðrenn blaðið fór til prentingar frættu við, at Meistarafelagið hevur longu tikið spurningin upp, og vil, í skrivi til stýrirlimimar, fegið hava at vita, hví stýrið fyri Listaskálan loypir um lægsta boð.

tór.

Herfyri vóru øll sjey tilboðini, upp á arbeiði at um- og útbýggja Listaskálan, latin upp. Mynd: Kálmur

Framhald av síðu 13

at hon skal hava fosturtøku. Men eg eri eisini lagdur undir fyri at snýta, at gera fosturtøku, og tað ikki er neyðugt. Tá verði eg í øðini. Eingin fær fosturtøku uttan at grund er til tað.

Eg haldi eisini, at tað er skeivt, at læknar og sjúkrasystur kunnu loyva sær at siga nei at vera við til at gera fosturtøku. Vit eru alment sett fólk og skulu tí eisini halda lógina, sigur hann.

Merkir hetta at tú ert fyri friari fosturtøku?

- Nei, tvørtur í móti. Tað er skeivt at

koma á sjúkrahúsinu júst um inn í ein annan andil. Verða ekspederað og síðani tøk og farvæl. Best var um vit sluppu undan. Kanska við at gevur fólk ókeypis p-bollar og hitir. Men tá vilja fólk aftur mótmæla.

- Nei, tað var lættari fyrr í tíðini, tí tá gjördu vit ikki slíkt, flennir Marner, og í sama viðfangi minnst hann kollfirðingin sum segði: - Av øllum driftum er kynsdriftin tann sterkasta.

Álvarsamur

Marner er stuttligur at tosa við. Hann veipar við ørnum, og tosar skjótt og títt. Hann er ein lítul

maður. Men í sínum lívi hevur fingið nógv av skafti. Hann hevur roynt seg sum roykjara, og hevur verið bræv-kassablaðstjóri á Tíðindablaðnum og á Sosialinum. Hvør minnst ikki táttin "Skriva til Marner". Tá fingur fólk avgreitt sínar trupuleikar við at skriva til hansara.

Av onkrum er hann eisini kendur sum bilbølli. Ikki minni enn seks ferðir hevur hann fingið bót fyri, at koyra ov skjótt.

- Eg havi havt koyrikort í 40 ár, men eg havi ongantíð gjørt nakran skaða, leggur hann dent á. Honum dámar væl at

koyra bil. Serliga í útlondum, hvar vegirnir eru góðir og nógv ferð er loyvd.

Undareligt

Marner Simonsen heldur tað vera eitt sindur løgið, nú at skula gevast sum lækni. Enn hevur hann ikki ruddað upp á skrivstovuni hjá sær.

- Uppá ein máta er tað kanska ein lætti. Fyrr gjørdi tað ikki mun, um eg gekk tvær náttir á vakt á rað. Men nú eg eri vorðin eldri, orki eg ikki longur.

- Men hjá mær hevur arbeiðið verið sum eitt

ítriv. Men eg havi eisini fingið mín vilja. Eg havi brúkt alborgarnar - akkurá sum ein rundsað. Tað havi eg verið noyddur til fyri at koma mær fram, sigur Marner Simonsen.

Ør útbýgging

Og nú hann leggur frá sær, kann hann ikki lata vera við at hugsa eitt sindur um útbýggingina innan sjúkrahúsværkið.

- Eg vil so illa tosa um tað, tí eg gerist so illur. Men eg haldi at tað er vitleyst, soleiðis sum útbýggingin innan sjúkrahúsværkið fer fram í dag. Vit áttu at havt eitt sjúkrahús, sum er væl

útbýgt við serlæknum og útgerð. Ikki trý, sum øll skulu vera líka stór.

- Í dag er tað næstan vónleyst at fáa serlæknar henda vegin at arbeiða, tí sjúkrahúsinu eru alt ov litil, sigur hann.

Millum annað er tørvur á fleiri kvinnulæknum. Fyri at fáa eina góða deild, skulu vit í minsta lag hava triggjar. Og teir skulu allir vera í Havn. Nú eg fari er stóðan tann sama, sum tá eg byrjaði. Nú er ein einsamallur kvinnulækni til alt landið, sigur Marner Simonsen.

eyð